

Lokvanj Lokvanj

Domoznanski oddelek
371
LOKVANJ
2007/2008

371.8:373.3 (497.4 Ptuj)

6006636,1

COBISS o

KNJIZNICA
IVANA POTRGA
PTUJ

Lokvanj - Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj

Številka: 1

Letnik: 11

Šolsko leto: 2007/2008

Urednik: David Bedrač

Oblikovanje: Matej Sužnik

Fotografije: Foto video krožek

Naklada: 600 izvodov

Izdano: december 2007

UREDNIKOVA BESEDA

Pisalo se je leto 1958, ko se je rodila ena taka nenavadna deklica. Deklica šola, ki so jo poimenovali Osnovna šola III. In ker je bila to zelo prijazna deklica, so jo obiskali mnogi otroci. Prihajali so k njej in si nabirali znanja. Z njimi je reševala naloge, težke vaje in zahtevne račune, z njimi se je preizkušala v znanju slovnice, z njimi je klepetala v tujih jezikih, brala in pisala.

In kako ponosna je bila, ko so njeni otroci odrasli in se odpravili h kateri od njenih prijateljic, srednjih šol. Ponosna, ker jih je toliko naučila, ker so šli v svet s toliko znanja, izkušnjami in obilico domišljije.

In majhno dekle je bilo vse večje. Kmalu si je znalo v avli samo zavezati čevlje, bilo je skrbno pri domačih nalogah. In čas je tekel in tekel in tekel ...

Iz dekleta je zrasla modra žena z rumenimi lasmi, ki danes, skoraj petdeset let kasneje, še vedno uči številne generacije otrok, na široko odpira vrata učiteljem in mnogim dobrim ljudem, ki se trudijo, da bi bila vsak dan dobra. Boljša!

In celo poročila se je. Ime je spremenila v Osnovno šolo Ljudski vrt (po njenem možu). In šla je v korak s časom. Zdaj se kiti s prelepo knjižnico, računalniškimi učilnicami in še čim. Ter z učenci, ki jim ne zmanjka idej in uspehov. Takrat je ponosna nanje in prav vsakega učenca je vesela, četudi jo kateri kdaj pa kdaj jezi.

A ona – izkušena, skoraj petdesetletna dama – se nadvse rada spominja slehernega, ki je šel čez njen prag. In sanjari, kako je bilo nekoč, kako je danes. Marsikaj se je spremenilo, ostaja pa dejstvo, da so učenci še vedno le otroci, ki jim je potrebno pomagati, svetovati in jim razsvetliti življenjske poti.

V tej, prvi letošnji številki Lokvanja je mnogo svetlih črk, stavkov in povedi naših učencev, ki so s prispevki osvetlili, kaj vse se je dogajalo v teh mesecih. Vabljeni k branju!

David Bedrač

Iz vsebine:

Intervju z ravnateljico	2
Tehniški dnevi	5
Končna ekskurzija	7
Ekostrani	8
Skupnost učencev šole	10
Zanimivosti	12
Športne strani	14
Za babice in dedke	16
Prostovoljstvo	17
Mi smo mladi kolesarji	18
Planinski krožek	19
Ob evropskem tednu mobilnosti	20

Intervju z ravnateljico

Pozdravljeni. Sva Anja Zelenik in Iva Bedrač, učenki 9. razreda, in z vami bi radi naredili intervju.

- 1. Za nami je zanimivo šolsko leto 2006/2007, v katerem smo na naši šoli nanizali veliko uspehov. Kako bi vi ocenili preteklo šolsko leto?**

Pozdrav tudi vama. To šolsko leto je bilo gotovo posebno v več stvareh. Bilo je veliko odličnih rezultatov, ki ste jih učenke in učenci dosegli, a je bilo po drugi strani tudi precej naporno. Tako smo imeli kar nekaj takšnih učencev, ki so šolska pravila razumeli preveč po svoje.

- 2. Zdaj smo že pošteno v novem šolskem letu, ki je posebno tudi zato, ker se nam bliža 50-letnica naše šole. Kdaj se pravzaprav prične zgodba z našo šolo?**

Petdeset let je lahko za nekoga kratka ali pa zelo dolga doba. Za našo šolo pomeni teh petdeset let bogato zgodovino, čeprav le-ta sodi med mlajše šole v Mestni občini Ptuj, saj sta Osnovna šola Mladika in Osnovna šola Breg starejši za skorajda petdeset let. Zgodovina šole se je namreč začela v letu 1958, ko se je spremenila zakonodaja na področju osnovnega šolstva v tedanji državi in je bila s sklepom ustanovljena Osnovna šola Ptuj III. To smo bili mi, ki nismo imeli niti lastnih prostorov. In učenci verjetno še ne veste, da je naša šola pričela z delom v prostorih nekdanje gimnazije oz. zgradbe, v kateri je danes Osnovna šola Olge Meglič.

- 3. V tem času je šlo skoznjo veliko različnih učencev. Pogosto slišimo, da so bili učenci nekoč drugačni kot danes. Kaj menite vi o tem?**

Učenci so približno enaki v vseh obdobjih – so radovedni, radoživi, želijo kaj ušpičiti in tudi kako zagodejo staršem, učiteljem ali vrstnikom.

Pomembno je pa to, da so pravila družbe v različnih časovnih obdobjih različna in da se v določenih dovoljuje otrokom več, kot se je v drugih. Mislim pa, da bi morala osnovna pravila vedenja ostati v vseh obdobjih enaka, predvsem na področju medčloveških odnosov.

- 4. Kakšni pa so vaši spomini na osnovnošolska leta. Kako se jih spominjate?**

Z veseljem se jih spominjam!

Tudi takrat se je dogajalo veliko zanimivih stvari, čeprav nismo imeli toliko igrac in pripomočkov, pa vendar smo vsi radi obiskovali pouk. Radi smo se družili in velikokrat smo naredili kaj uspešnega, na kar smo bili ponosni mi in tudi naši učitelji. Seveda pa smo kdaj pa kdaj tudi »ušpičili« kakšno neumnost.

- 5. Veliko je bilo učencev, veliko je bilo tudi učiteljev v vseh teh letih. Kakšna je po vaše vloga učiteljev? Je kaj drugačna od tiste pred 50 leti?**

Šole brez učiteljev ni!

Zelo pomembno je, kakšni so ti učitelji. Skozi različna obdobja so imeli različne vloge, tudi družba jim je priznavala različne vloge. Pomembno pa je – ne glede na časovno obdobje – da je učitelj izdelan kot osebnost, da zna prisluhniti potrebam tistih, ki jih izobražuje in vzgaja. Mora pa biti tudi strokovnjak, ki ve, o čem govori na svojem področju.

- 6. Osnovna šola Ljudski vrt je zelo velika. Tu je še naša podružnica na Grajeni. Najbrž ni lahko voditi takšne šole. Kakšni so bili vaši službeni začetki?**

Šola je predstavljala moje življenje že od rojstva, saj smo s starši do mojega sedemnajstega leta živeli v stanovanju v šoli. Moji starši so bili namreč tudi učitelji. Moje prvo delovno mesto je bilo prav tako tukaj. Šola je tako sestavni del mojega življenja. Brez nje si ne znam predstavljati, kako bi bilo v mojem življenju.

- 7. Ravnatelj mora velikokrat odločati o različnih stvareh. Včasih so odločitve lahke, včasih ne. Kaj vam je temeljno vodilo pri vaših odločitvah in delu?**

Včasih se mora ravnatelj odločiti za kaj, česar učenci ali kdo drug od vpletenih ne razume ali se s tako odločitvijo ne strinja. V takih trenutkih je težko prepričati vse, ki se jih odločitev dotika, zakaj tako.

Lahkih odločitev in odločitev, s katerimi nekoga razveseliš, ni nikoli težko sprejemati.

Pri vsaki odločitvi, ki jo sprejemem, pa me vodi predvsem to, da je v interesu otrok, ki ste nam zaupani, da s tem ne prizadevam zaposlenih na naši šoli, da sem pravična in poštena do vseh.

- 8. Če smo že pri delu, se vrnimo nazaj, na začetek. Ob pomembnem jubileju, ki se bliža, bo na šoli gotovo veliko projektov. Bi nam zaupali nekaj glavnih?**

Skupina učiteljev, odgovornih za pripravo tega projekta, je pripravila rdečo nit vsega, kar se bo dogajalo. Le-ta je Neskončnost sveta števil. Vsi projekti se bodo tako navezovali na dani naslov. Projekti bodo potekali najprej na ravneh razredov, skupaj z vašimi razredniki, nato pa bomo vse zaključili s tednom dejavnosti ob dnevu šole. Takrat bomo izdali tudi zbornik ob petdesetletnici osnovne šole, kar je eden zelo velikih in zahtevnejših projektov tako po vloženem trudu in delu kot tudi sredstvih, ki jih za to potrebujemo.

Krona vsega dogajanja pa bo osrednja prireditev, ki bo žal še vedno v telovadnici Šolskega centra Ptuj, saj je naša za kaj takšnega premajhna.

Sara Glatz, 1. a

Tilen Žagar, 2. c

9. Rdeča nit, tema letošnjega šolskega leta, je torej Neskončnost sveta števil. Števila so na naši šoli zelo zanimiva. Več kot 100 delavcev, več kot 600 učencev, 50 let obstoja matične šole in nešteto različnih zgodb učencev ... Ste zato vse skupaj povezali s števili?

Gotovo tudi zato. So pa števila v našem življenju izjemno pomembna tudi sicer. Še bolj kot števila pa je pomembna vsebina. To, da je šola stara petdeset let, gotovo šteje, a še več šteje to, da se je v tem času zgodilo veliko dobrega; bilo je nič koliko dosežkov učencev, ki so to šolo obiskovali in ki so danes dozoreli v uspešne posameznike na različnih področjih.

10. Imate tudi vi kakšno srečno številko? Verjamete v numerologijo?

V numerologijo ne verjamem, svojo srečno številko pa imam. Včasih se izide, včasih ne ... Vsi športniki, ki so se kdaj ukvarjali s športom, so verjeli v kakšen srečen dan ali kakšno srečno številko in so bili malo vraževerni. Tudi jaz. Je številka, ki mi je torej ljubša od ostalih, da pa bi to usodno vplivalo name in na ljudi okoli mene, pa nisem prepričana.

11. Nekje sva prebrali, da je leto 2008 srečno, bogato in ustvarjalno. Kaj je torej v tem šolskem letu še pomembnega ob visokem jubileju?

Ob tem, da se vsi trudimo, da bi delali dobro in da bi skupaj preživeli prijetno in uspešno šolsko leto, je pomembno tudi naše mednarodno sodelovanje, zlasti z osnovno šolo na Švedskem. Veliko se dogaja tudi okrog izgradnje nove telovadnice. Upamo, da bo v letu 2008 podpisan začetek izgradnje, morda bo to leto celo začetek gradnje kot take. V letošnjem letu je med osrednjimi projekti gotovo tudi priprava vzgojnega načrta. Ob teh velikih projektih pa je še vrsta manjših, ki se dogajajo ob različnih praznikih, dnevih in tudi takrat, ko nas povabijo k sodelovanju od zunaj. Ker imamo uspešne in sposobne otroke ter njihove mentorje, nam to tudi uspeva!

12. In še ena številka. K letu 2007 bomo kmalu prišteli še eno zraven. Kaj si želite v letu 2008 zase osebno?

Želim si zdravja in sreče za mojo družino, da bi se še naprej razumeli ...

13. In kaj želite šoli, ki bo kmalu abrahamovka?

Naši šoli pa želim prijetno, toplo in varno vzdušje za vse, ki v njej bivamo, le tako lahko namreč kvalitetno delamo. Želim pa ji tudi, da bi končno zgradili telovadnico!

Hvala, da ste si vzeli čas za intervju. Lep dan še naprej.

Iva Bedrač in Anja Zelenik, 9. b

Tehniški dnevi

V sredo in četrtek, 17. in 18. oktobra 2007, smo imeli učenci 7. razredov tehniška dneva.

Ker smo se imeli zelo lepo, smo se odločili, da vam povemo, kaj smo delali. Zbrali smo se v tehniški učilnici, kjer smo dobili navodila. Učitelja Miran Petek in Blanka Kojc sta nam pokazala in razložila, kako moramo ravnati z orodjem in kje ter kako ga pravilno uporabljamo. Nato smo se odpravili na delo.

Nekateri smo hoteli najprej narediti okrasek, drugi pa geometrijsko telo. Ker smo delali v parih, je delo potekalo hitreje in bolj zabavno, saj smo si ga razdelili in si med seboj pomagali.

Na začetku smo povsod čakali v vrsti na žago ali vrtalni stroj. Sicer nam ni bilo do čakanja, ampak smo se pogovarjali in smejali, zato je čas hitro minil. Pri delu smo bili zelo

natančni, čeprav je nekaterim šlo bolj od rok kot drugim.

Ko je zazvonil zvonec za malico, smo se vsi zelo začudili, saj sta prvi dve uri minili, kot bi rekel 'keks'. Pojedli smo malico in na hodniku počakali, da so se najedli še učitelji. Potem smo se vrnili na delo.

V učilnicah je bilo zelo živahno, saj so vsi nekaj delali; nekateri so žagali, drugi vrtali, spet tretji lepili, se pogovarjali ipd. Ko česa nismo znali, smo za pomoč prosili učitelja ali sošolca.

Prvi dan smo naredili zelo veliko, vendar nam dela naslednji dan ni manjkalo, zato smo drugi dan takoj vzeli delo v svoje roke. Izdelki so bili že pripravljeni na mizah. Ker smo večino svojega prvega izdelka naredili prvi dan, smo zdaj naredili samo še zadnje popravke in se lotili drugega izdelka.

Veliko smo naredili v dvojicah, a smo vseeno nekaj poskušali narediti tudi sami. Ker smo bili preveč pridni in zelo vneto opravljali svoje delo, se nam je kdaj pa kdaj zlomila tudi kakšna žagica. Takrat smo jo zamenjali. Če pa tega nismo znali, pa smo poiskali pomoč. Tudi pri kakšnih drugih rečeh, ki nam niso šle od rok, smo vse hitro popravili z učiteljevo ali sošolčevo pomočjo.

Izdelki so dobivali svojo pravo podobo in ko smo jih končali, smo bili ponosni na to, kar smo naredili.

Tudi ta dan je hitro minil. Na koncu smo se zbrali v tehnični učilnici, kjer so nam učitelji čestitali za opravljeno delo in skupaj smo se fotografirali. Svoje izdelke smo pospravili v omaro in se odpravili domov.

Tako so se naši tehnični dnevi končali. Od njih smo odnesli veliko novega znanja, ki ga bomo uporabljali še naprej.

Vsi smo opravili svoje delo in vsi smo se pri tem zabavali.

Sanja Špindler in Nataša Divjak, 7. b

Končna ekskurzija

NA EKSKURZIJ - NA ZAKLJUČNEM IZLETU 9. RAZREDOV

V četrtek, 27. septembra 2007, smo se 9. razredi odpravili na končni izlet na avstrijsko Koroško.

Prva naša postaja je bil grad na vzpetini v Avstriji, nato pa smo se z avtobusom odpeljali do knežjega kamna. Vzdušje je bilo veselo in vsi smo komaj čakali na obisk Minimundusa, zato se za ostale stvari nismo preveč zanimali.

Končno. Minimundus.

Najprej smo v tamkajšnji restavraciji imeli kosilo, nato pa smo si sami lahko ogledali Minimundus. V parku so bili znamenitosti iz vsega sveta v pomanjšanem merilu.

Nekatere od njih so bile: NUK, ki je edina zgradba iz Slovenije, Poševni stolp v Pisi (Italija), Tadž Mahal (svetišče iz Indije), Atomium (spomenik v obliki atoma, Bruselj, Belgija), Tower Bridge (London, Anglija),

Kitajski zid (Kitajska), Sydneyjska opera (Avstralija), Veliko kolo v Pratu (Dunaj, Avstrija), bazilika sv. Petra (Rim), Eifflov stolp (Pariz, Francija), Kip svobode (Amerika) in druge.

Sledil je obisk planetarija, zgradbe s kupolasto streho, v kateri smo si ogledali film o razvoju osončja.

Zatem smo sedli na avtobus in se odpeljali do Vrbskega jezera. Veliko, lepo jezero, v katerem se ljudje poleti hladijo, se ob njem sprehajajo in sproščajo. Sledil je odhod domov.

Izlet je bil poln smeha, nastalo je veliko fotografij. Ostalo veliko prijetnih spominov na naš končni izlet.

Aja, pa še zahvala našemu Tadeju za glasbo in seveda našim učiteljem, da so nas varno pripeljali domov!

Katarina Menoni, 9. b

Ekostрани

EKOŠOLA JE NAŠ NAČIN ŽIVLJENJA

V projekt Ekošola kot način življenja smo vključeni peto šolsko leto. Vsako šolsko leto izpolnjujemo cilje, ki smo si jih zadali v šolski ekolistini.

Naša skrb je ekološko osveščanje, opozarjanje na ekološke probleme v naši ožji in širši okolici ter odpravljanje le-teh, varovanje narave ter skrb za čistočo šole in okolice.

V začetku šolskega leta pripravimo Letni ekonačrt, ki ga do konca šolskega leta v celoti izpolnimo. Ob koncu šolskega leta moramo Nacionalni koordinaciji za ekošole predložiti evalvacijo letnega ekonačrta in se prijaviti za pridobitev mednarodnega certifikata ekošol ter za pridobitev zelene ekozastave, ki smo jo prejeli že četrto šolsko leto.

Tudi v lanskem šolskem letu smo v celoti izpolnili naš letni ekonačrt in dodali še številne ekološke akcije in dejavnosti.

PROJEKTI in akcije EKOŠOL, V KATERIH BOMO SODELOVALI V LETOŠNJEM ŠOLSKEM LETU

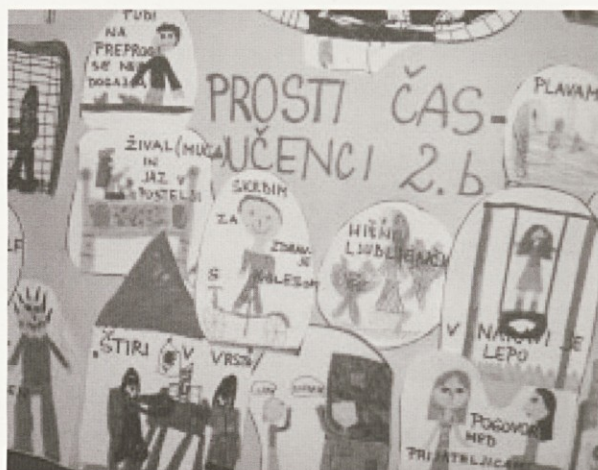
TEME SO:

1. Revščina po svetu in pri nas ter prispevki v angleškem jeziku – mentorica Tamara Završnik
2. Skriti zakladi mestnih parkov – mentorica Valerija Čuš
3. Zdravo življenje – mentorici Karmen Pulko in Sonja Pučko
4. Telo, šport, voda – mentorica Aleksandra Braček
5. Ekobralna značka – mentorica Simona Hazimali
6. Akcija zbiranja izrabljenih tonerjev, kartuš in trakov – mentorica Simona Hazimali
7. Natečaj, Zojini zeleni zemljevidi – razredniki
8. Natečaj za noveletne voščilnice Ekošol – razredniki
9. Ekokviz za OŠ – mentorica Milena Krajnc
10. Sejem Altermed v Celju – mentorice koordinatorice za Ekošolo, vsi razredniki

Tudi v letošnjem šolskem letu se bomo trudili na ekološkem področju, saj se zavedamo, kako pomembno je varovanje narave in našega planeta.

Naš modri planet je naše življenje, njegova prihodnost je naša prihodnost.

Člani Eko šole

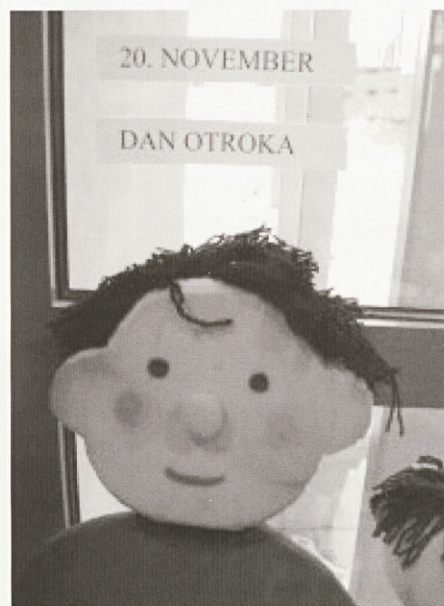
OBVESTILA

ZMANJŠAJMO, PONOVRNO UPORABIMO, RECIKLIRAJMO

Pozivamo k bolj doslednemu ločevanju odpadkov v razredu in zbiranju odpadnih, tonerjev, kartuš in trakov !

- V našem posebnem zabojniku so se namesto izrabljenih tonerjev in kartuš začele kopičiti druge smeti, ki jih tja odlagajo malomarni učenci, ki jim je vseeno za naše okolje!
- Bodi Ekofrajer, ločuj odpadke in poskrbi, da bo posebni zabojnik služil svojemu namenu!
- Ostanke malic pospravi v dodatni zaboj. Poskrbi za bolj spoštljiv odnos do hrane!
- Ekostraže so vključene v nadzor ločevanja odpadkov v razredih.

Ekostraže

EKOKROŽEK

Vsak torek, ob 7.30, so vabljeni v prireditveni prostor vsi učenci, ki želijo sodelovati v različnih ekoloških dejavnostih. Vsak prvi torek v mesecu pa se srečanja obvezno udeležijo tudi vsi izvoljeni predstavniki razredov.

Mentorici: Simona Hazimali, Karmen Pulko

EKOSPLETNA STRAN

Obiščite našo ekospletno stran (<http://www2.arnes.si/~osmblv1s/ekosola.htm>) in se informirajte o naših aktivnostih. Sodelujte v naših projektih, prispevajte svoj ekoizdelek, igrajte ekoigrice in nam pišite o svojih predlogih, opažanjih in mnenjih na ekološko temo.

Mentorici: Simona Hazimali, Karmen Pulko

Skupnost učencev šole

O PROSTEM ČASU IN ŠE ČEM

Tudi letos na naši šoli deluje skupnost učencev šole. Predstavniki oddelčnih skupnosti se zbiramo na sestankih ob petkih zjutraj. Dogovarjamo se za akcije in prireditve, ki jih tudi izpeljemo.

V letošnjem šolskem letu imamo tudi novo mentorico Mileno Krajnc. Na prvem sestanku skupnosti učencev je bilo izvoljeno novo vodstvo:

- ✓ Lada Berić, 8. b – predsednica
- ✓ Barbara Lovrenčič, 8. c – namestnica
- ✓ Taja Bezjak, 7. c – tajnica

Sprejeli smo program nalog in prireditev v tem šolskem letu. Obravnavali smo sklepe 17. nacionalnega otroškega

parlamenta, ki je potekal lansko leto pod geslom Naše mnenje o devetletki.

Letos imamo skupnost učencev posebej pomembno nalogo, saj pomagamo pri oblikovanju in nastajanju VZGOJNEGA NAČRTA ŠOLE. Začeli smo z izbiranjem temeljnih vrednot šole. Vsak razred je zapisal vrednote, ki jim največ pomenijo. Na skupnosti smo te vrednote pregledali in razvrstili. Pet najpogostejših vrednot naše šole je:

- ✓ Spoštovanje,
- ✓ varnost v šoli (telesna in čustvena),
- ✓ poštenje,
- ✓ zdravje,
- ✓ prijaznost.

Organizirali smo šolski parlament na temo **ZABAVA IN PROSTI ČAS**, ki je potekal v sredo, 7. novembra 2007. Tema nam je zelo pisana na kožo, saj vemo, da vsak izmed nas potrebuje čas, ko lahko počne, kar želi in ga pri tem nihče ne obremenjuje. Počitek, sprostitve in zabava so del našega vsakdana. Pomagajo nam, da imamo vedno dovolj energije za nove in nove izzive ter pripomorejo k uravnoteženosti našega življenja.

Zasedanja so se udeležili vsi predstavniki oddelčnih skupnosti, ravnateljica in strokovni delavci šole.

Učenci smo se na zasedanje parlamenta dobro pripravili. Osnovni cilj je bil predstaviti oblike in težave preživljanja prostega časa pri mladih.

Predstavniki vseh oddelčnih skupnosti smo predstavili plakate, zloženke in svoja razmišljanja o prostem času in zabavi. Za popestritev so nekateri učenci izpeljali kratke igre o tem, kako preživljajo prosti čas in kako se zabavajo.

Na zasedanje parlamenta in naše predstavitve smo se učenci pripravljali skupaj z razredniki na razrednih urah. Menim, da smo se res dobro pripravili in se teme lotili z zavzetostjo. Pohvala vsem!

Plakate smo razstavili v šolski avli in prireditvenem prostoru šole, tako da si jih lahko ogledajo učenci, učitelji, starši – skratka vsi, ki jih zanima.

Učenci so predstavili tudi svoje predloge, pobude in ideje za še boljše in

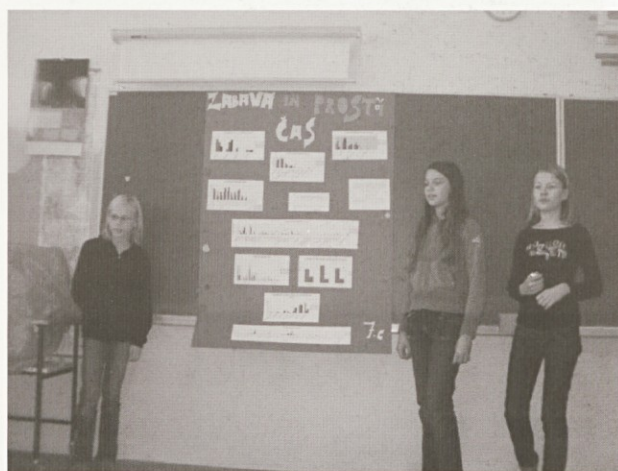
kvalitetnejše preživljanje prostega časa. Te predloge smo posredovali tudi na občinskem otroškem parlamentu, ki je potekal 14. novembra 2007 v CID-u na Ptuj. Našo šolo so zastopali: Lada Berić, 8. b, Lara Stöger, 8. a, Tjaša Šalamun, 8. b in Žiga Maroh, 7. a.

Na občinskem parlamentu smo poročali o delu in ugotovitvah šolskega parlamenta o preživljanju prostega časa in zabavi. Sledilo je delo v delavnicah in poročanje po skupinah.

V naslednjih mesecih se bomo trudili izpeljati vse zastavljene naloge, med katerimi so najpomembnejše:

- ✓ sprejem prvošolcev v skupnost učencev
- ✓ sooblikovanje vzgojnega načrta šole
- ✓ prodaja novoletnih voščilnic
- ✓ skrb za ptice pozimi
- ✓ izbira naj učenca-ke šole

Lada Berić, 8. b

Zanimivosti

BILI SMO GOSTJE NA RADIU ŠTAJERSKI VAL V ŠMARJU PRI JELŠAH

Učenci 2. a so veliki ljubitelji pravljič. Zelo radi hodijo v knjižnico in si redno izposojajo knjige. Zato pogostokrat v podaljšanem bivanju po kosilu preberemo pravljič. Pravljič nam je odlično izhodišče za obilo drugih dejavnosti. Največkrat likovno ustvarjamo, si izmislimo svoj konec, izdelamo lutke in pripravimo dramatizacijo, včasih pa nastane tudi pravljič z lastno domišljijo. Nekaj izdelkov smo poslali na radio Štajerski val. Tako so nas povabili v otroško radijsko oddajo Čarobna skrinjica, ki je bila na sporedu 13. 10. 2007. V oddaji so nastopile **Nika Murko, Blažka Šalamun in Klara Vrabl**, ki so se predstavile kot pridne bralke in poznavalke mnogih pravljič. Skupaj

z voditeljico so prebrale našo pošto. Ta je bila namreč zelo navdušena nad našimi izdelki. Nekaj smo jih tudi razstavili na panoju pred knjižnico.

Lidija Šošter

KO SMO IZDELOVALI LUTKE

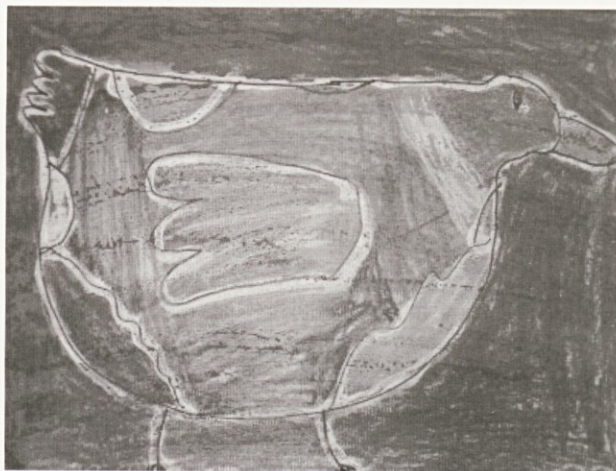
V našem razredu smo izdelovali lutke. Zelo smo se zabavali. Za izdelavo smo potrebovali kuhalnico, blago, volno, peno in nogavico. Z lutkami smo zaigrali pravljič Sovica Oka.

Ob tem smo se razvedrili in pokazali naše igralske sposobnosti.

Ana Marija Uršič, 2. b

Maksim Jabločnik, 3. b

Vita Solina, 1. c

BILI SMO NA KMETIJI

V začetku meseca oktobra smo imeli naravoslovni dan. Šli smo na bližnjo kmetijo na Ptuj. Ogledali smo si kmečko dvorišče, njivo in hleve. Tudi veliko živali smo videli: krave, bike, pujske, muce in kokoši. Potem smo lahko vprašali gospodarja in gospodarico, kar nas je zanimalo o kmetiji. Izvedeli smo veliko zanimivih stvari o živalih na kmetiji, kakšna orodja in stroje uporablja kmet in kakšno je življenje na kmetiji. V šoli smo to tudi opisali in narisali.

Ta dan je bil zelo zanimiv in je hitro minil.

Maksim Jabločnik in Nika Caf, 3. b

NA RAZSTAVI MALIH ŽIVALI

V petek, 16. 11. 2007, smo bili na razstavi malih živali v dvorani Mladika Ptuj. Tja smo šli potem, ko smo se zbrali v razredu. Pot nas je vodila mimo hiš, trgovin in semaforjev.

Ko smo prišli v dvorano, nam je starejši moški razdelil vstopnice. Tam smo

videli zajce, ptiče, veliko kokoši, golobe, velike race in papige.

Meni je bila najbolj všeč rdeča papiga z rumenim kljunom in snežno beli zajec.

Videli smo tudi pisana jajca.

Zala Šešerko, 2. a

Tjaša Štiberč, 1. b

Urh Toš, 3. c

POSKUSI Z ELEKTRIKO

V mesecu novembru smo se pri naravoslovju in tehniki učili o elektriki. Delali smo tudi poskuse z baterijo, žicami in žarnico. To je bil za nas najzanimivejši del pouka. Komaj smo čakali, da zasvetijo žarnice, saj je bil to znak, da je vse pravilno povezano. Spoznali smo tudi, kaj so prevodniki in kaj izolatorji.

Tudi pri likovni vzgoji smo se odločili, da bom izdelali vsak svoj lampijonček-lučko. Prinesli smo vse potrebne stvari in začeli z delom.

»Av!« so se zadrli nekateri, ko se jih je dotaknil konec žice, namesto, da bi ostal na bateriji. Stvari so popravili, da sta se obe žici dotikali priklopa na bateriji, spodnjega dela

žarnice in navojev ob straneh. Žarnico smo vpeli v jogurtov lonček, v katerega je učiteljica naredila luknjo.

Ko smo končali, je učiteljica ugasnila luči in prižgali smo svoje lampijončke. Na naše začudenje niso vsi delovali. Nekateri so delovali, nekateri pa ne. Tisti mojstri, ki niso opravili svojega dela, so morali lučko dokončati. Nekaterim še zdaj ni uspelo.

Mogoče jim bo uspelo, ko bodo veliki – mojstri za elektriko. Takrat se bodo verjetno smejali, kakšne težave jim je delal preprost lampijonček.

Matic Rašl, Vid Sušek, Žan Muhič, Andrej Toplak, 4. b

Športne strani

JESENSKI KROS

V mesecu septembru smo izvedli jesenski kros za vse učence naše šole.

Najboljši učenci od 5. do 9. razreda so šolo zastopali tudi 3. 10. 2007 na medobčinskem krosu na Vidmu, kjer so se odlično odrezali.

Uvrstitve do 10. mesta na medobčinskem tekmovanju so dosegli: Goran Emeršič – 3. mesto, Nejc Janžekovič – 6. mesto, David Verdenik – 8. mesto, Urh Krajnc Domiter – 1. mesto, Dejan Emeršič – 5. mesto, Teo Prapotnik – 1. mesto, Martin Vrbančič – 2. mesto, Alen Krajnc – 4. mesto, Žiga Šoštarič – 6. mesto, Marko Mlakar – 10. mesto, Luka Šalamun – 1. mesto, Žan Črnivec – 6. mesto, Jan Belšak – 7. mesto, Nina Bizjak – 8. mesto, Tina Tumpej – 9. mesto, Larisa Popošek – 5. mesto, Tjaša Teodorovič – 6. mesto, Špela Horvat – 9. mesto, Neja Krajnc Domiter – 4. mesto in Ana Maja Bernhard – 3. mesto.

ROKOMET, ODBOJKA, KOŠARKA

V mesecu oktobru so starejša dekleta in starejši fantje tekmovali na medobčinskem tekmovanju v rokometu. Dekleta so dosegla 3. mesto, fantje pa drugo in s tem uvrstitev na področno tekmovanje, ki bo v mesecu decembru.

Takoj v začetku novembra se je začelo tudi medobčinsko tekmovanje za starejša dekleta in fante v odbojki. Fantje so zaključili na 8. mestu, dekleta pa so osvojila četrto mesto.

V tem tednu (od 20. do 23. novembra) so se začele tudi medobčinske tekme za starejša dekleta in fante v košarki. Fantje so osvojili 6. mesto, dekleta pa 1. mesto in s tem uvrstitev na področno tekmovanje.

Tekmovalcem čestitamo in jim želimo čim več uspehov na nadaljnjih tekmovanjih. Vsi učenci so osvojili točke za naj športnika in naj športnico šole.

Podatke zbrala: Vita Gačnik, 5. a/8

PLAVANJE

Tudi v četrtem razredu učenci utrjujemo plavanje in zato imamo v septembru tridnevni plavalni tečaj. Le kdo se ga ne razveseli? Vsi, saj komaj čakamo, da gremo v Terme Ptuj. Do tja nas zapelje avtobus in po končanem tečaju nas odpelje nazaj do šole.

S seboj smo vzeli kopalke, brisače, sok in hrano, ki nam ostane od malice, saj smo po plavanju pošteno lačni. Nekateri so s seboj vzeli tudi plavalna očala ...

Prvi dan so nas učitelji stestirali, kako dobro plavamo in so nas razdelili v skupine.

Nato smo začeli s plavanjem. Učili so

nas pravilno tehniko plavanja, dihanja, skakanja v vodo, ...

Dva dni smo trenirali, tretji dan pa nas je čakalo tekmovanje za delfinčke. Tekmovanje je bilo zelo napeto, dali smo vse od sebe, da bi na koncu osvojili boljše delfinčke od lanskega leta.

Veliko nas je osvojilo zlatega in srebrnega delfinčka. Pomembno pa je to, da znamo vsi plavati, se ne bojimo vode in da je viden napredek od lanskega leta.

Tadej Širec, Jan Mlač Černe, Alen Pihler in
Stefan Draškoci, 4. b

Katja Frlež, 3. c

Blažka Šenkiš, 1. a

Za babice in dedke

PRIREDITEV ZA BABICE IN DEDKE

Na šoli smo pripravili prireditev za babice in dedke.

S sošolci smo se veliko pripravljali na nastop, saj smo pripravili plesno točko, v kateri smo vsi nastopili. Ker smo veliko vadili, smo že težko pričakovali nastop. Končno je prišel dan prireditve. Naš razred je nastopil med prvimi. Plesali smo na angleško glasbo.

Ko se je nastop začel, je v telovadnici nastala velika gneča. Na prireditev je prišlo tudi veliko staršev. Meni je bila naša točka všeč.

Upam, da je bila všeč tudi dedkom in babicam, ki so nas lahko videli. Ker je bila velika gneča, je veliko dedkov in babic slabše videlo.

Bilo je nekaj smešnih točk. Vsi smo se dodobra nasmejali.

Klara Hazdovac, 5. a

Prostovoljstvo

DRUŽENJE MALO DRUGAČE

Že osmo leto sodelujemo v projektu Medgeneracijsko povezovanje med Domom upokojencev Ptuj in učenci naše šole.

To nalogo je v letošnjem letu sprejelo veliko učencev 7., 8. in 9. razredov. Učenci-prostovoljci se tedensko srečujejo s stanovalci doma, se z njimi pogovarjajo in jim lepšajo dneve.

Že peto leto sodelujemo z varovanci Zavoda dr. Marijana Borštnarja iz Dornave. Sodelujemo v projektu Prostovoljstvo – izziv prijateljstvu.

Za to delo sta se odločili dve učenki 9. razreda, ki sta se s tem ukvarjali že lani. Del svojega prostega časa tako namenjata obiskom duševno prizadetih deklet, varovank zavoda v Dornavi.

Tedensko jih obiskujeta, se z njimi družita, veliko se pogovarjata z njimi, gledata televizijo, se igrata družabne igre itd.

Spoznali sta, da so, čeprav so drugačna, prav tako prijazna, živahna in zabavna dekleta, ki se znajo veseliti življenja.

Vsem učencem, ki so se odločili, da bodo opravljali to humano delo, želim, da osrečijo sebe in druge ter da na to pot s svojimi izkušnjami in z zgledom popeljejo še koga, saj kot pravi misel: *»Za lepo sožitje med ljudmi ni potrebno biti popoln. Ljudi imamo radi takšne, kakršni s(m)o, drugačnih sploh ni!«*

Mentorica: Sonja Pučko

Miša Vogrin, 3. a

Ana Marija Haložan, 3. b

MOJE MISLI O PROSTOVOLJSTVU

Prostovoljstvo je dejanje, ki ga ne moreš pozabiti. Opravljamo ga tisti, ki imamo radi starejše ljudi, se radi pogovarjamo z njimi in nas zanima njihova preteklost.

V prostovoljstvo sem vstopila novembra, leta 2006. Dodelili so mi dve starejši gospe, Marijo in Terezijo. Obiskujem ju vsako sredo po pol ure. Zmeraj, ko vstopim v dom za ostarele, me malo stisne pri srcu; o čem pa naj se danes pogovarjamo?!

Ponavadi načneta temo kar oni. Terezija rada pripoveduje o svoji mladosti in življenju nekoč, Marija pa skoraj vedno samo posluša in ponavadi vpraša, kako mi gre v šoli. Kadar imam kakšne težave, me potolažita in zame imata zmeraj kakšen koristen nasvet. Ob slovesu se mi zmeraj zahvalita za obisk. Imam ju rada. Kadar odhajam od njiju, sem zelo srečna, ker sem jima spet polepšala dan. Želim si, da bi se vez med nami ohranila.

Klara Šenkiš, 7. a

Mi smo mladi kolesarji

KOLESARSKI IZPIT

V začetku tega šolskega leta smo začeli s pripravami na teoretični del kolesarskega izpita. Učili smo se vse, kar moramo znati za kolesarski izpit. Vsak teden smo šli najmanj dvakrat v računalniško učilnico.

Učiteljica nam je prinesla zvezke, v katere smo si zapisovali snovi za kolesarski izpit.

Najprej smo se učili o prometnih znakih. Dobili smo tudi liste, na katerih so bili

prometni znaki. V računalnici smo tudi imeli vse znake razložene, da smo se lahko naučili, kaj pomenijo. Tudi v naši učilnici smo imeli plakate s prometnimi znaki.

Pri opravljanju kolesarskega izpita smo morali poznati pomen prometnih znakov, prednostne in neprednostne ceste, znake policistov, križišča, kako ravnamo ob nesreči in še veliko drugega.

Ko smo vsi opravili teoretični del kolesarskega izpita, smo šli na poligon. Učitelj prometnega krožka je dejal, da smo zelo spretni. Poligon je bil postavljen na igrišču. Morali smo si predstavljati, kot da bi bili v pravem prometu.

Želim si narediti kolesarski izpit, saj se bom tako lahko vozil brez spremstva staršev ali odrasle osebe. Bojim se le, da bi me ustavil policist.

Učiteljica nam je zelo pomagala pri učenju za kolesarski izpit, zato se ji zahvaljujem.

Domen Bauman, 5. a

Planinski krožek

IZLET PLANINSKEGA KROŽKA

V petek, ko nam je naša mentorica dajala še zadnje napotke pred izletom, smo s strahom zrlili v nebo, saj je bila vremenska napoved za soboto bolj negotova. Vendar nismo obupali.

Končno je prišla sobota, 6. 10. 2007 in z njo čas planinskega izleta, ki smo se ga mladi planinci naše šole zelo veselili. Veselili smo se izleta na **Lovrenška jezera**. Ob šestih zjutraj nas je učiteljica po telefonu žal obvestila, da izlet zaradi dežja odpade. Nekateri so bili žalostni. Zato smo se odločili, da bomo šli na izlet že naslednjo soboto, 13. 10. 2007, v **Kamniško Bistrico**.

Zbrali smo se zgodaj zjutraj na železniški postaji Ptuj, kjer smo se pridružili planincem ostalih šol. Nato smo šli na avtobus in se odpeljali proti Kamniški Bistrici. Vozili smo se približno dve uri. Ko smo prispeli, smo se odpravili proti gozdu, zajeli svež zrak in pojedli malico iz nahrbtnikov. Nato smo si ogledali zelo ozko sotesko, na dnu katere je tekla reka Kamniška Bistrica. Šli smo skozi gozd in prečkali zelo visok most v soteski. Ko smo prišli na most, nas je bilo zelo strah, saj je bil pogled v globino strašljiv. Potem smo se odpravili na

zelo dolgo pot. Na začetku je bila pot položna, nato pa vedno bolj strma. Med potjo smo šli mimo izvira pitne vode, kjer so nekateri to vodo tudi pili. Potem smo prišli do velikih skal. Vodniki so imeli s seboj vso potrebno opremo (čelade, vrvi in sponke) za plezanje. Kdor je hotel, se je lahko poskusil v plezanju. Čakali smo v vrsti. Ko smo si nadeli čelade in so nas vodniki ustrezno zaščitili tudi z vrvjo, smo lahko plezali po skali, da bi prišli čim više. Potem smo se odpravili v gozd in prišli na travnik, kjer smo malicali in imeli enourni počitek. Na travniku ob planinski koči, smo se igrali na igralih in si vpisali v dnevnik Mladi planinec podatke o izletu in potrdili naš izlet z žigom. Tam smo lahko pojedli tudi nekaj toplega. Potem smo se šli zibati.

Po vsem tem smo se odpravili domov. Vodič nam je na avtobusu izdal presenečenje, da bomo imeli na naslednjem izletu s seboj tudi harmonikarja. Ko smo prispeli na Ptuj, smo bili prijetno utrujeni in tudi veseli, ker smo preživeli lep, sončen dan v naravi. Na našo srečo je tokrat tudi vreme zdržalo.

Katja Kuhar in Katalin Debernardi, 4. c

Ob evropskem tednu mobilnosti

(16. – 22. september 2007)

Ob evropskem tednu mobilnosti smo učenci petih razredov naše šole sodelovali pri projektu MO Ptuj – Vesela ulica. Po mestnih ulicah smo ustvarjali z barvnimi kredami, slikali s svinčniki stara kolesa, prikazali varno vožnjo s skiroji in izvedli anketo.

Vožnja s skiroji

Anketiranje

Vožnja s skiroji

Kreda

Miha Damiš, Tristjan Duh, 5. c